

Veroonica Veronica istui naalin valkoisessa muodossaan ja katseli tähtiä ajatellen samalla, miten hän oli ystäviensä kanssa säilytellyt Emilyä." Se oli Emilylle parhaaksi sillä hän ei saa tietää meistä tai meidän mailmassa", Veonica ajtteli. " Tuo ei ollut reilusti tehty", kuuluin äksyntyneen naisen ääni Veronican päässä." Pidä vaan omista asioistasi Rose", Veronica vastasi jatuksien kautta. " Olen Rosen kanssa samaa mieltä", sanoi nuoren miehen ääni. "Minä teen sen minkä täytyy, että hän selviää hengissä tässä koulussa Felix", Veronica ärhätti ja jatkoi," Ja sinuna tekisin samoin, jollet halua mennä ennemmin Cendrickin ja Sebastianin puolelle"." Hyvä on en arvostele sinun päätöksiä", vastasi Felix. "Hyvä", Veronica sanoi. "Mitä aiot tehdä Emilyn ja tulevaisuuden suhteen?"kuului uusi ääni kysyvän. "En todellakaan tiedä Luna toivon, että hän pysyy tietämättömä mahdollisimman kauan", Veronica sanoi. "Sinä et voi ikuisesti olla keromatta Emilylle", sanoi taas uusi ääni. "Tiedän sen Lusifer", Veronica vastasi ja jakoi, "Toion vain, etti hän joudu tunteen samanlaista tuskaa , kuin jouduin itse tuntemaan." "Hän tulee tuntemaan tuskaa vaikka sinä et Veronica sitä tuottaisikaan", kuului ivallinen ja ilkeä ääni. "Pysy sinä vaan erossa tästä Cenrick", Veronica vastasi. "Hyvä hyvän Veronica mutta usko huviksesi minä ja isä tapetaan hänet heti, kun hän saa tietää keitä me olemme ja ketä hän on", Cendrick sanoi ja nauroi julmaaa kylmää ilkkuvaa naurua ja jatkoi," Isällä muuten on sinulle asiaa". Sen sanottuaan Cendrick lähti metsään päin minne muutkin lähtivät mutta Veronica jäi paikoillen ja huokaisi. "Mihinkä liemeen me joudutaankaan", hän ajatteli ja lähti samaan suuntaan kuin kaikki muutkin ja kuulemaan tuomionsa.